

לקראת שבת לכו ונלכה

חיזוק שבועי "והשיב" שבת פרשת וישב תשפ"ז

בס"ד

"וימאן להתנחם" - זהו שנתן כוחות ליוסף לעשות "וימאן" והצילו אותו מן החטא

באריכות מדוע בן סורר ומורה שאביו ואמו מוחלין לו אינו נהרג, ומסביר זול"ק: "הכלל, שכל עצמה של תשובה שמועלת, היא מפני ההשתלשלות עד האבות, ממילא זה שהוא סורר ומורה, נפסק חיבורו מאביו ואמו ושוב אין לו חיבור בשלשלת הקודש, בוודאי שלא עשה תשובה, ואף אם יעשה, לא תתמיד ויחזיר לסורו, וסופו ללסטם את הבריות, אבל כשאביו ואמו מוחלין לו, הנה הוא עדיין נקשר בשלשלת הקודש שוב, אינו נהרג, שיכול להיות שעוד ישוב בתשובה שלימה המתקבלת". עכ"ל"ק. כלומר, שההורים הם החוליה המקשרת בין האבות הקדושים לבין הנער, וכל עוד ההורים מוחלים לנער - הוא קשור בשלשלת הקודש שוב ואינו נהרג, שיכול להיות שעוד ישוב בתשובה שלימה המתקבלת. ואולי זוהי הסיבה שבמילה "וימאן" של יוסף הוא נקרא בתורה עם הטעם "שלשלת", לרמז על 'שלשלת הקודש' - שלושת האבות הקדושים שהיה קשור בה, שבזכות יעקב אבינו שלא ויתר על יוסף "וימאן להתנחם" נתן כוחות ליוסף הצדיק להתמודד ולעמוד בניסיון הקשה ולהישאר דבוק ונאמן להקב"ה.

המסר שנוגע לנו. "מעשה אבות סימן לבנים", כלומר, יעקב אבינו מלמד אותנו שאסור לנו "לוותר" על ילדינו המתמודדים גם כאשר רח"ל לפעמים רואים הכתונת שלהם "טבול בדם", ונראה על פניו שלא נשאר בהם שום סימן של 'חיות דקדושה', רח"ל. אעפ"כ עבודה שלנו "לא לוותר" ולא להפסיק שום קשר עמהם, כי דווקא ע"י התקשרותנו אליהם, זו מה שייתן להם כוחות להתמודד ויצילם מניסיונות הכי קשות של החיים הן ברוחניות והן בגשמיות. ולא בכדי אותיות "וימאן" הם אותם אותיות של "אימון", כי ע"י "וימאן" שלא מוותרים עליהם, זה מה שמעצים אותם עם ה'אימון' של ההורים שמאמינים בהם שיש תקווה שהוא ימצא את היכולת לשנות את עצמו. ועל ידי כך מאפשרים לילד לגלות את הכוח הרוחני שבו, ולהתחיל לבנות את חייו מחדש. לא משנה מצבו של הילד - לעולם אל תתייאש ואל תנתק מהילד שלך!!

פרשתינו מספרת אחרי שאחי יוסף הטבילו הכתונת הפסים בדם והביאו אל אביהם.. ויקרע יעקב שמלותיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים, אך כ כתוב: (ל"ז, ל"ה) " ויקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו וימאן להתנחם... והסיבה לכך, לפי שאין אדם יכול לקבל תנחומים על החי, ולכן סירב לקבל תנחומים. (כמובא ברש"י ושאר מפרשים). בהמשך הפרשה, התורה מספרת על מעשה אשתו של פוטיפר שניסה יום יום להסית יוסף לדבר עבירה, וכתוב (ל"ט ח-ל"ב) "וימאן... ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה". התורה מעידה על יוסף הצדיק שעמד והתמודד בכוחות על טבעיים בניסיון הקשה הזאת, והכול בזכות דמות יוקנו של אביו, כדאיתא בחז"ל (סוטה ל"ו:) "באותה שעה באתה דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון אמר לו יוסף עתידין אחיך שיכתבו על אבני אפוד ואתה ביניהם רצונך שימחה שמך מביניהם?"

לכאורה תמוה, כי על פניו נראה שאין שום קשר לשני הסיפורים האלה, וזה שמופיע המילה "וימאן" פעמיים בפרשה אחת נראה כאילו 'מקרי' לחלוטין. אבל בספה"ק 'נתיבות שלום' (מהרה"ק רבי שלום נח ברזובסקי - האדמו"ר מסלונים זיע"א) בפרשת וישב (עמוד רמ"ד) מסביר הקשר בין שני סיפורים הנ"ל באופן נפלא ביותר והנה לשון קודשו: "וכן מצינו אצל יוסף בשעת הנסיון, שאחז"ל (סוטה ל"ו:) שנראית לו דמות יוקנו של אביו וזה הצילו. כי בשעת הנסיון היה יוסף בודד במצרים, ופחו עליו יצרו, וכדאיתא שהתגברות היצה"ר עליו היתה על טבעית. ולא היתה שום דרך הצלה אלא ע"י שנראית לו דמות יוקנו של אביו, שהתקשר עם אביו ושוב לא היה יחיד ובכח זה ניצל מהנסיון. וכמו שביארתי שלכן מיאן יעקב להתנחם... שלא תיפסק ההתקשרות בינו לבין יוסף... וזה היה רצון ה' שישמר הקשר שלו עם יוסף, כדי שברגע של הסכנה הגדולה תוכל להיות התקשרות ביניהם ותראה לו דמות יוקנו של אביו. עכת"ד.

לפי"ז נוכל להבין דברי קודשו של ה'שם משמואל' (מהרה"ק האדמו"ר מסוכטשוב זיע"א) בפרשת כי תצא, (תרע"א), שמסביר

בברכת שבת שלום ומבורך - א גוטן שבת!

« הפצת העלון לויכחי הרבים נעדם: לענין מין ראש הישיבה הגאון רבי אהרן יהודה לייב שטיינמן בעל 'אניילת חשוד' זצוק"ל »
 גלביע כ"ד כסלו תשע"ח | נעדם לזכות התורה ומשפחתו שיחיו

להצטרפות לקבלת העלון במייל ולהנצחות: 3137526@gmail.com

משפחת "והשיב" - הבית החם להורים לנוער מתמודד
קו המערכת - "והשיב" | השארת הודעות: 02.313.7526

קו החם • ייעוץ והכוונה • סדנאות • קבוצות תמיכה • כינוסי חיזוק • חיזוקים שבועיים